

en Forhandling i Udvalget. Men der er een Ting, som jeg meget vilde ønske. I al Almindelighed sætter jeg ikke Pris paa Revisionsbestemmelser i Lovene, fordi de i de allerfleste Tilfælde er betydningsløse, men med Hensyn til denne Lov vilde jeg sætte megen Pris paa at faa en fast Revisionsbestemmelse om, at Loven skal revideres hvert 5te Aar, saaledes at de Tilskud, der er givet, bliver underkastet en Kritik og man faar undersøgt, om de svarer til deres Formaal, eller om ikke man kan slette nogle af dem, muligvis til Fordel for andre Ting, og paa den Maade bringe Husdyrloven mere i Forbindelse med det virkelige Liv, thi, som jeg sagde før, det kan ikke være saadan, at fordi man en Gang i Tidernes Morgen har faaet en Bevilling ind ved én eller anden Lov, skal denne Bevilling stadig fastholdes, uanset hvordan Forholdene former sig.

Idet jeg i øvrigt vil anbefale Lovforslaget, vil jeg altsaa henstille til den højtærede Minister at tage de faa Indvendinger, jeg har fremført, under Overvejelse, og jeg haaber paa et godt og frugtbringende Arbejde paa denne Sag, saaledes at vi kan faa en Husdyrlov, der mere end den, vi har, er i Samklang med Tiden.

Pinstrup: Vi staar i Øjeblikket her i Landet i en Erhvervskrise, en Valutakrise, der rammer alle Erhverv. Rigsdagen, Pressen, toneangivende Kredse i Landet er optaget af denne Krises Forløb og ganske særlig optaget af Industriens Forhold under denne. Den store Arbejdsløshed vækker Opsigt, thi det, der sker, er, at Industrien lukker Portene og overlader Arbejderne til Samfundets Forsorg. Udøverne i dette Erhverv sloges i Sommer, da Tiden var til at tjene godt, da der var Arbejde nok; nu hører Arbejdet op; hvis Industrien ikke giver tilstrækkelig tilfredsstillende Udbytte og man ikke kan faa den Løn for Arbejdet, som man selv vil bestemme uden noget Hensyn til, hvad Verdensmarkedet og den stigende Kronkurs muliggør, saa lukker man, og dette optager Offentligheden meget stærkt.

Derimod kan man ikke sige, at Offentligheden tænker paa Landbrugserhvervet, som stiltiende tager den Pris, som Verdensmarkedet med den frie Konkurrence og forskellige andre Vanskeligheder kan byde. For den toldbeskyttede Industris Vedkommende spekulerer kloge Hoveder, Regeringen med, paa at skabe større Beskyttelse, „Deflationsværn“, „Kriseværn“, direkte Tilskud o. s. v., hvad man nu tænker paa; alt staar rede i saa Henseende, Begyndelsen er gjort, som „Social-Demokraten“ skrev

forleden om det Forslag, der fornylig blev vedtaget i Folketinget, og Samfundet betaler.

Nu kunde man jo tænke, at Regeringen vel ogsaa havde noget til det Erhverv, som er mest kriseram, som har den største Prisnedgang paa sine Varer, nemlig Landbruget — jeg skal blot nævne en saadan Hovedartikel for Landbruget som Smørret, der nu staar 50 pCt. lavere i Pris end i Fjor. Jeg tror ikke, at nogen Industri arbejder med en tilnærmelsesvis saa stor Prisnedgang som den, der er Tale om for Landbruget, men Landbruget holder jo ikke op med at arbejde — det kan ifølge Sagens Natur ikke ske —, selv om Arbejdet ikke giver nogen Løn, men blot bringer Tab.

Øg dette Erhverv, Landbruget, har Regeringen da ogsaa tænkt paa. Den har bl. a. tænkt paa det ved det Forslag, som her foreligger paa Tingets Bord, der gaar ud paa, ikke at skabe Kriseværn eller give Tilskud, men at fratage Landbruget en Støtte, idet man formindsker Statens Tilskud til Husdyravlens Fremme, hvilket Tilskud i dette Lovforslag foreslaas nedsat med ca. 350 000 Kr. Saa skal man ikke komme og sige, at Landbrugserhvervet er glemt i disse vanskelige Tider!

Jeg kan jo tænke mig, at saadanne Betragtninger som dem, jeg her har anstillet, ogsaa maa have meldt sig hos den højtærede Landbrugsminister under Forberedelsen af dette Lovforslag, og jeg fik afgjort det Indtryk af hans Forelæggelsestale, at den var præget af en daarlig landbrugsministeriel Samvittighed. Jeg tænker nok, at hans politiske Samvittighed var i god Orden, men jeg havde det Indtryk, at hans landbrugsministerielle Samvittighed havde det mindre godt. Derfor gjorde den højtærede Minister Forsøg paa i sin Forelæggelsestale at bevise for dette høje Ting og for alt Folket, hvor uhyre smaa Bevillinger Staten giver til andre Erhverv i Forhold til de Bevillinger, som Staten giver til Landbruget. Den højtærede Minister gav en Række Tal vedrørende dette Forhold paa Spalte 3106. Ministeren faar det dør til, at der paa Finanslovsforslaget er foreslaaet til Landbruget Bevillinger til et Beløb af 3 930 000 Kr., hvorimod der f. Eks. til Industri og Haandværk kun er foreslaaet 77 300 Kr. — sikken uhyre Forskel! Jeg tænkte, da jeg hørte dette, at det maatte da vistnok være umuligt, at der skulde være givet saa lidt til den Ministeriet saa kære Industri. Jeg havde i min Erindring, at jeg kort i Forvejen havde læst Industriraadets Beretning for 1924, og at jeg dør havde set, at der var opført et Stats-